

‘Wij zeggen als woningcorporatie, altijd ‘ja’ tegen een burgerinitiatief!’

Interview met Liesbeth van Beek, directeur van woningcorporatie Wonen Venray.

Utrecht, maart 2006

Aedes-Arcares Kenniscentrum Wonen-Zorg

Yvonne Witter, adviseur

‘Er liggen best veel initiatieven bij mensen zelf. Zij zoeken de weg om hun ideeën gerealiseerd te zien en komen bij ons terecht’, aldus Liesbeth van Beek, directeur van woningcorporatie Wonen Venray. ‘In Venray hebben we actieve dorpsraden, net zoals in de omliggende kerkdorpen. Die dorpsraden weten wat bewoners willen en ontplooiën initiatieven’. Zo is ook enkele jaren geleden vanuit oudere dorpsbewoners het idee ontstaan om een woonzorgcomplex voor ouderen te bouwen, zodat ouderen in hun eigen dorp kunnen blijven wonen. In maart 2006 wordt het complex, De Smid, bestaande uit 10 huurwoningen en 13 koopwoningen opgeleverd, dankzij samenwerking tussen verschillende organisaties, waaronder Wonen Venray.

Woningcorporaties spelen een belangrijke rol bij het realiseren van de woonwensen van bewoners. Volgens Liesbeth van Beek is het goed om eigen initiatieven van mensen te ondersteunen. Ten eerste is een corporatie dan verzekerd dat er voldoende draagvlak is voor een idee. Ten tweede werken andere organisaties veel sneller en actiever mee als het initiatief vanuit de mensen zelf komt. ‘Wij zeggen als woningcorporatie eigenlijk altijd ‘ja’, tenzij...We gaan bij ieder initiatief kijken wat de mensen willen, wat de randvoorwaarden zijn. We kijken of de ideeën stroken met ons eigen beleid en vaak zie je dat het parallel loopt’, vertelt van Beek.

Een ander voorbeeld, naast De Smid, van eigen initiatief is ontstaan vanuit het wijkplatform in een achterstands wijk in Venray. In deze wijk is de leefbaarheid al langer een aandachtspunt van diverse organisaties en buurtbewoners. Bewoners die participeren in het wijkplatform hebben het initiatief genomen om samen met woningcorporaties en alle instellingen die in de wijk opereren een wijkontwikkelplan te maken ten behoeve van vergroten van de leefbaarheid. ‘De woningcorporatie is regievoerder voor het maken van dit plan’, zegt van Beek. ‘De woningcorporatie faciliteert en zorgt dat de vaart erin blijft. Mensen zoeken vaak naar een regievoerder. Deze rol kan de gemeente bijvoorbeeld ook vervullen. De gemeente ziet de rol wel, maar kan het tempo niet altijd volgen’. De Wmo kan ertoe bijdragen dat de gemeente vaker de regierol op zich neemt.

Steeds vaker nemen bewoners het heft in handen. Een verklaring hiervoor is dat bewoners binnen het bestaande aanbod hun vraag niet beantwoord zien. Het aanbod is achtergebleven bij de vraag, met name omdat de wensen meer divers en complexer zijn geworden. Van Beek ziet nog een reden voor deze tendens. ‘Mensen krijgen het gevoel dat er meer naar hen geluisterd wordt. Corporaties, maar ook andere organisaties en instellingen nemen de ideeën serieus. Dat stimuleert ook omringende dorpen om met ideeën te komen’.

Tussen idee en realisatie van het woonzorgcomplex De Smid zat bijna 10 jaar. ‘Elk project kent eigen belemmeringen. Daar probeer je gezamenlijk oplossingen voor te verzinnen. Het lukt bijna altijd wel om het probleem te tackelen. Soms moet je wel even geduld hebben. Bij het realiseren van het woonzorgcomplex hebben we lang moeten wachten voor de vergunning rond kwam. De gemeente kon geen vergunning verlenen in verband met ‘stankcirkel’. Via een flinke politieke lobby in Den Haag is het gelukt om toestemming te krijgen van het Ministerie van VROM’.

Van Beek kan andere woningcorporaties van harte aanbevelen om plannen van bewoners te helpen uit te voeren. ‘Doe het vooral wel’, adviseert van Beek. ‘De energie die de mensen zelf erin steken levert veel op. Zonder de inbreng van de mensen zelf was het woonzorgcomplex misschien wel niet gelukt. De eigen inbreng van mensen levert zoveel draagvlak op en zoveel vrijwilligers. Het wordt dan

echt een project van de wijk of dorp'. 'Maar', waarschuwt van Beek, 'neem het initiatief niet over van de mensen. Dat is een bekende valkuil. Blijf op de achtergrond, dan komt een ieder het beste tot zijn recht en komt het project uiteindelijk ten goede'.